

Η ΠΡΩΤΗ ΜΟΥ ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ
Ο Ηρακλής

Κείμενο: Φίλιππος Μανδηλαράς
Εικονογράφηση: Ναταλία Καπατσούλια
Διόρθωση: Αντωνία Κιλεσοπούλου

© 2008, Εκδόσεις Κυριάκος Παπαδόπουλος, Φίλιππος Μανδηλαράς

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
Καποδιστριαίου 9, 144 52 Μεταμόρφωση Αττικής, τηλ.: 210 2816134
e-mail: info@epBooks.gr

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ
Μασσαλίας 14, 106 80 Αθήνα, τηλ.: 210 3615334
www.epBooks.gr

ISBN 960-412-885-3

Η πρώτη μου μυθολογία

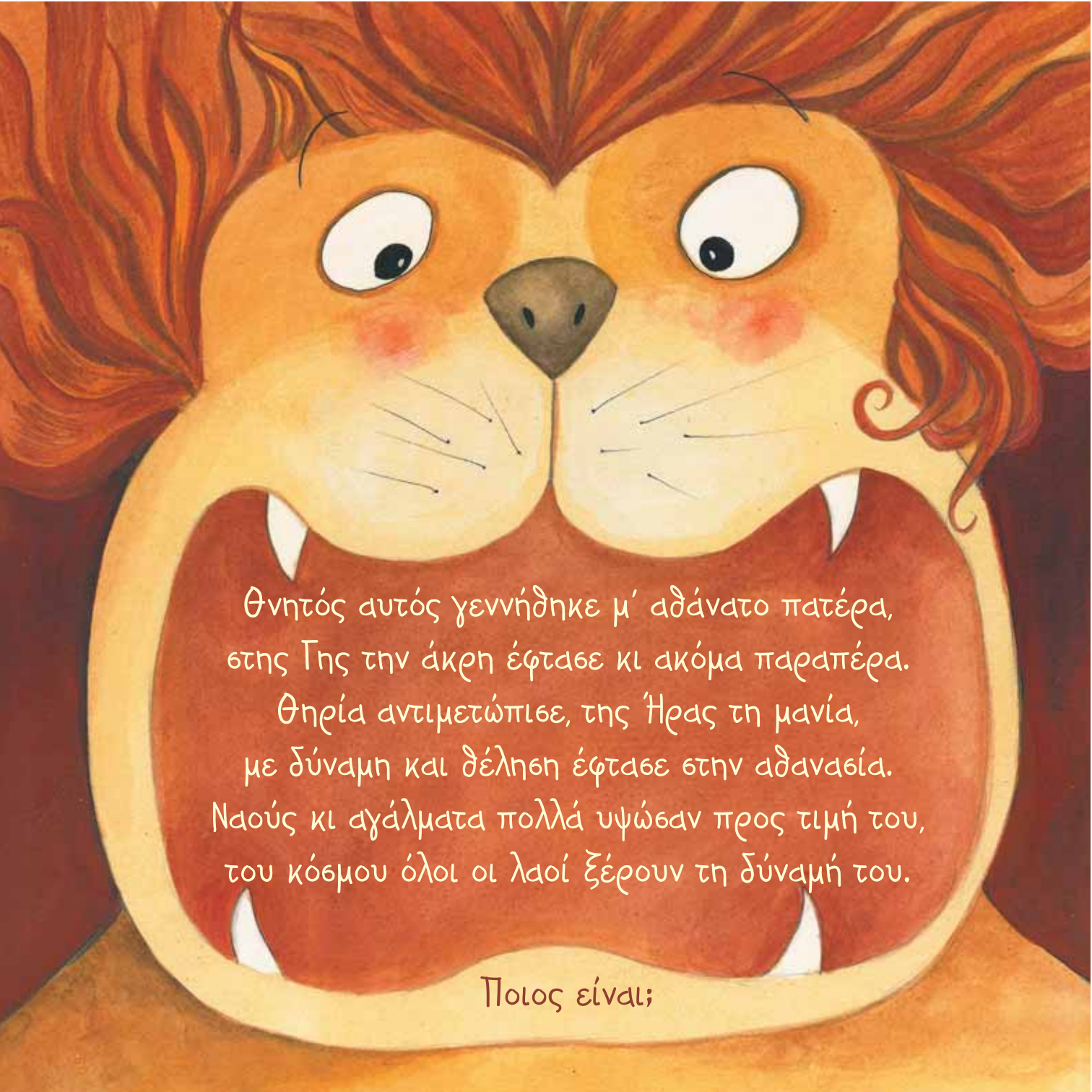
ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΜΑΝΔΗΛΑΡΑΣ

Ο Ηρακλής

Εικονογράφηση
Ναταλία Καπατούλια

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Θνητός αυτός γεννήθηκε μ' αδάνατο πατέρα,
στης Της την άκρη έφτασε κι ακόμα παραπέρα.
Θηρία αντιμετώπιζε, της Ήρας τη μανία,
με δύναμη και δέληση έφτασε στην αδανασία.
Ναούς κι αγάλματα πολλά υψώσαν προς τιμή του,
του κόσμου όλοι οι λαοί ξέρουν τη δύναμή του.

Ποιος είναι;

Η ιστορία μας αρχίζει τα χρόνια τα πολύ παλιά,
τότε που ο Δίας δαμπώθηκε απ' της Αλκμήνης την ομορφιά.

Του άντρα της του Αμφιτρύωνα παίρνει τη μορφή,
μαζί κοιμούνται
και λίγο καιρό μετά γεννάει η Αλκμήνη τον Ηρακλή.

Το 'δε η Ήρα αυτό και ζήλεψε πολύ
δυσ φίδια στέλνει ευθύς να πνίξουν το παιδί.

Ξυπνάει ο Ηρακλής, ακούει τα χαρκαλητά,
με τα δυο χεράκια πιάνει τα ερπετά,
στη στιγμή τα πνίγει κι όλο γελά.

Η Ήρα όμως δε σταμάτησε εκεί.
Τον Ηρακλή δεν παύει να τον παρακολουθεί,
στην ευτυχία του εμπόδια να βάλει καραδοκεί.

Όταν μεγάλωσε ο Ηρακλής κι είχε γυναίκα και παιδιά,
τρέλα τού βάζει η Ήρα στο μυαλό
και στους δικούς του κάνει το κακό.
Κι όταν, μετανιωμένος, να τον ευχλωρέσουν ζητάει οι θεοί,
με την Πυθία τού απαντούν σοφά αυτοί:
«Το δείο σου Ευρυδέα δώδεκα χρόνια θα υπηρετήσεις,
ότι ζητήσει θα το κάνεις και δε θα φέρεις αντιρρήσεις».

Ἡ Ἥρα ὁμως τον Ευρυδέα εἶχε δασκαλέψει,
εκοπός της ἦταν τον Ηρακλή να βγάλει απ' τη μέση.
Κατορδῶματα δύσκολα τον ἔβαλε να κάνει,
ἄνθρωπος ἄλλος, ὅσα εκοτωνόταν μάνι μάνι.

«Ένα λιοντάρι στη Νεμέα ζει, που είναι τρομερό» είπε ο Ευρυδθέας.
«Να πας να μου το φέρεις πεδαμένο ή ζωντανό!»

Ρόπαλο έφτιαξε στο δρόμο ο Ηρακλής
και στη σπηλιά του λιονταριού μπήκε ευθύς.
Το χτύπησε, το ζάλισε, στην αγκαλιά το έσφιξε,
την πνοή του το δηρίο εκεί την άφησε.

